

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Враца, 03.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Цв. И.ов

при участието на секретаря А. Л. М.
като разгледа докладваното от И. Цв. И.ов Гражданско дело № 20231420101506 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството представлява трудов спор по смисъла на чл. 357, ал. 1 от КТ, който е извън приложното поле на чл. 310, ал. 1 от ГПК и следователно се развива по общия исков ред на чл. 124 и следващите от ГПК.

Делото е образувано по подадена от И. В. М. с ЕГН ***** и адрес с. ***** срещу Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОД на МВР гр. Враца) искова молба с вх. № 7308/15.06.2023 г. на Врачански районен съд, допълнена с уточнителна молба с вх. № 8323/07.07.2023 г., с която са предявени обективно кумулативно съединени трудови осъдителни искове с правно основание чл. 178, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), във вр. с т. 6, б. „Г“ от решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет на Република България и по чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 6 337,00 лева – главница, представляваща обезщетение за дължимо, но неизплатено допълнително възнаграждение за участие в защитните дейности по охрана на АЕЦ „Козлодуй“ за периода от 28.07.2020 г. до 15.06.2023 г. включително, ведно със законната лихва върху главното задължение от 15.06.2023 г. до изплащането му, както и мораторна лихва върху главницата за периода от 28.07.2020 г. до 15.06.2023 г. в размер на 852,00 лева.

В исковата молба се твърди, че страните са в служебни правоотношения съгласно ЗМВР, които за периода от 28.07.2020 г. до настоящия момент действат без прекъсване. Сочи се, че ищецът заема длъжност за държавен служител по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1

от ЗМВР – „старши полицай“ в сектор „Охранителна полиция“ при Районно управление „АЕЦ-Козлодуй“ към ОД на МВР-Враца. Излагат се доводи, че съгласно т. 6, б. „г“ от решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет на полицаите, участващи пряко в защитните дейности по охрана на АЕЦ „Козлодуй“, се изплащат допълнителни възнаграждения, размерът на които е определен в колона 5 от приложение № 4 „Ценово предложение“ към действащите към процесния период договори за охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на АЕЦ „Козлодуй“ между „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД и ОД на МВР-Враца, съответно договор № 870000013/12.06.2017 г. и договор № 816000027/20.05.2021 г. Сочи се също, че допълнителните възнаграждения се изплащат ежемесечно на служителите, пряко ангажирани в охраната на АЕЦ „Козлодуй“. Навеждат се доводи, че размерът на тези допълнителни възнаграждения е определен в абсолютни числа, които съответстват на процент от минималната работна заплата и на ищеца като „старши полицай“ е била дължимата сума, съответстваща на 70 % от минималната работна заплата (МРЗ). С допълнителни споразумения от 2019 г. и 2020 г. между страните по договора размерът на тези допълнителни възнаграждения е съответно увеличаван при увеличаване на минималната работна заплата за страната и отговаря на посочените по-горе 70 % от МРЗ. Поддържа се, че през целия процесен период ищецът е участвал пряко в защитните дейности по охрана на АЕЦ „Козлодуй“ и има необходимия личен принос към охраната на атомната електроцентрала. Излагат се доводи, че за целия този период ищецът е получавал само част от дължимата му се сума, определена в посочените по-горе приложения, без да има правновалидно основание ответникът да изплаща това допълнително възнаграждение за процесния период в намален размер. Сочи се, че за целия процесен период не е била определяна съвместна работна група от директора на ОДМВР – Враца и от изпълнителния директор на „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД, която да оценява личния принос на полицаите към охраната на електроцентралата, съответно при липса на такава съвместна група не са били налице съобразени с договора документи, които да обосновават намаляване на размера на дължимото на ищеца възнаграждение. Излага се и, че тъй като на ищеца не е вменявано неизпълнение на задълженията му, което да засяга прякото му участие в охраната на „АЕЦ Козлодуй“ и личния му принос към тази охрана, то е налице задължение на ответника да му изплати допълнителното възнаграждение в пълен размер. Поддържа се също, че тези допълнителни месечни възнаграждения са дължими на ищеца от работодателя ОД на МВР – Враца, а не от АЕЦ - Козлодуй, тъй като имат характера на заплащане на положен труд по служебното правоотношение между страните. Излагат се твърдения, че общата сума, която ищецът е следвало да получи във връзка с т. 6, б. „г“ от решение № 282/1993 г. на МС за процесния период е 15 844,50 лева, а сумата, която той е получил на горното основание, е 9 506,70 лева.

Ищецът претендира разноски.

В срочно подадения отговор по чл. 131 от ГПК ответникът Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи гр. Враца не оспорва обстоятелството, че в процесния период ищецът е заемал длъжност за държавен служител по смисъла на чл. 142,

ал. 1, т. 1 от ЗМВР – „старши полицай“ в сектор „Охранителна полиция“ при Районно полицейско управление „АЕЦ-Козлодуй“ към ОД на МВР-Враца. Не се оспорва и че ищецът е осъществявал служебната си дейност по утвърдени графици, на сменен режим на работа. Сочи се, че въз основа на решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет на Република България между ОДМВР-Враца и „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, на основание чл. 92, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е сключен договор за „Охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. Сочи се, че горесцитираният договор, който е следствие на проведена обществена поръчка, има за предмет осъществяване на охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества от изпълнителя ОДМВР-Враца, за което възложителят „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД гр. Козлодуй дължи поощрение на служителите на изпълнителя, на основание решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет на Република България. Излагат се доводи, че в т. 4.1.6 от сключения договор е предвидено, че за резултатите от охранителната дейност на договора и личният принос на служителите се преценяват ежемесечно от работна група, определена от ръководителите на страните, за което се съставя протокол, който се утвърждава от директора на ОД на МВР-Враца и изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД гр. Козлодуй. Твърди се, че посочената работна група, утвърдена от двете страни по договора, определя допълнителното възнаграждение, което се дължи на всеки отделен служител, съобразно изпълнението на договора и личния му принос. Посочено е, че в т. 4.1.7 от договора страните са се споразумели за максималния размер на сумата за всяка длъжност, като индивидуалният размер на всеки служител се определя ежемесечно от работната група. Поддържа се, че в договора не е посочен минимален размер на този вид допълнително възнаграждение, като не е определен конкретен размер на същото и дължимостта му на всеки отделен служител е индивидуално, съобразно работата му. Излага се също, че в договора изрично е посочено, че допълнителното възнаграждение се дължи и е за сметка на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД гр. Козлодуй, което предполага възможността възложителят да определя размера му. Излагат се доводи, че допълнителното възнаграждение не се дължи в максимален размер ежемесечно за всяка длъжност, а възложителят „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД гр. Козлодуй има право по своя преценка да го заплаща като поощрение, в размер определен от самия него. Твърди се, че всеки служител ежемесечно е получавал допълнително възнаграждение по решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет на Република България, съобразно това дали е участвал пряко в охраната – т. е. дали е бил на работа и в размер до максимално определения в договора. По тези съображения се иска от съда да отхвърли предявените искове.

Ответникът също претендира разноски.

С протоколно определение от 25.01.2024 г. на основание чл. 214, ал. 1 ГПК е допуснато изменение на предявените искове чрез намаляване на техния размер, както следва: искът за главница по чл. 179, ал. 4 от ЗМВР се счита предявен за сумата от 5 156,70 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 6 337,00 лева производството по делото е прекратено поради оттегляне на иска, а искът за лихва за забава по чл. 86, ал. 1 от

33Д се счита предявен за сумата от 741,37 лева, като за разликата до пълния предявен размер от 852,00 лева производството по делото е прекратено поради оттегляне на иска.

Като обсъди доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с исканията и възраженията на страните, по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, съдът приема за установено следното:

От фактическа страна.

Не се спори между страните по делото, установява се и от приложените писмени доказателства, че между страните съществува служебно правоотношение, по силата на което ищецът И. М. заема длъжността „старши полицай“ в РУ – „АЕЦ Козлодуй“ към ОД на МВР – Враца.

Между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като възложител и ОД на МВР гр. Враца като изпълнител е сключен договор № 870000013 от 12.06.2017 г., по силата на който възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да организира, осигурява и осъществява физическа охрана и пропускателен режим на обекти на „АЕЦ Козлодуй“, съгласно приложение № 1 – общи условия, и приложение № 4 – таблица за средномесечната цена на услугата за охрана (чл. 1.1.).

Между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като възложител и ОД на МВР гр. Враца като изпълнител е сключен и договор № 816000027 от 20.05.2021 г., по силата на който възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да изпълни охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ Козлодуй“, осъществяваща се чрез действия по охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и охрана при съпровождане на товари, съгласно приложение № 1 – общи условия, приложение № 4 – ценово предложение и приложение 4.1. – типова калкулация на услугата по чл. 92, ал. 3 от ЗМВР. Двата договора са с идентично съдържание, като е уговорено, че изпълнителят се задължава да изпълнява услугата в съответствие с изискванията на нормативните актове, вътрешните правила и инструкции (чл. 1.2), предметът на договора се изпълнява чрез РУ „АЕЦ – Козлодуй“ (чл. 1.3.) В чл. 4.1.6 е уредено, че резултатите от защитната дейност по договора и личният принос на служителите се преценяват ежемесечно от работна група, определена от ръководителите на страните, за което се изготвя протокол, който се утвърждава от директора на ОД на МВР гр. Враца и изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. Видно от чл. 4.1.7 от договора, съгласно решение № 282/1993 г. на Министерския съвет в протокола от предходната точка, работната група предлага допълнителни възнаграждения на служителите на изпълнителя, участващи пряко в осъществяване на защитните дейности на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД в следния размер: за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „инспектор“, „старши инспектор“ и „главен инспектор – до една минимална работна заплата за страната; за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „младши експерт“: до 80 % от минималната месечна работна заплата за страната; за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със

специфично наименование на длъжността „младши инспектор“: до 70 % от минималната месечна работна заплата за страната; за служители по трудово правоотношение, с наименование на длъжността „младши специалист“ и „системен оператор“: до 60 % от минималната месечна работна заплата за страната. В т. 2.3 от договора между страните е уговорено, че изпълнителят уведомява писмено възложителя при всяко изменение на размера на минималната работна заплата, прието с постановление на Министерски съвет. Уточнено е, че минималната работна заплата представлява база за изчисление на допълнителното възнаграждение по решение № 282/1993 г. Тази база, изчислена като процент съгласно чл. 4.1.7 на договора, фигурира в колона к5 от приложение № 4 към договора – ценова таблица. Към договорите са представени приложение № 4 – ценова таблица за цена на услугата за един месец в лева. В колона к3 са наименованията на длъжностите, в колона к4 е месечната цена за услугата по таблица-1, утвърдена от министъра на вътрешните работи за средномесечна цена на услугата охрана на обект (възнаграждение според заеманата длъжност), в колона к5 е посочен размерът като процент от МРЗ, представляващ максималния размер на допълнителните възнаграждения по РМС 282/1993 г. за съответната длъжност, в колона к6 е максималният размер на допълнителното възнаграждение по ПМС 235/2014 г. за работа при специфични условия на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. С оглед промени в утвърдената от Министъра на вътрешните работи таблица за средномесечна цена на услугата за охрана на обекти, извършвана от полицейски органи по чл. 92, ал. 1 ЗМВР и увеличавания от МС размер на минималната работна заплата, договор № 870000013 от 12.06.2017 г. е изменен с допълнително споразумение № 1 от 03.01.2018 г., допълнително споразумение № 2 от 30.04.2018 г., допълнително споразумение № 3 от 14.06.2018 г., допълнително споразумение № 4 от 25.04.2019 г., допълнително споразумение № 5 от 15.04.2020 г. и допълнително споразумение № 6 от 05.04.2021 г., с които е променян размера на възнагражденията в колони 4 и 5 от ценовата таблица към договора. Представени са и ценови таблици – приложение 4 към всяко допълнително споразумение. Представени са Вътрешни правила (ВП) за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР по Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет с идент. № УС.ФЗ.ПВЛ.01/02, утвърдени от изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД на 10.07.2019 г., както и негова заповед № АД-1960/16.07.2017 г. за тяхното въвеждане, считано от 01.08.2019 г. Приети са и последващи Вътрешни правила (ВП) за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР по Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет с идент. № 80.ЧР.00.ПВЛ.001/03, утвърдени от изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД на 08.09.2021 г., както и негова заповед № АД-2630/14.09.2021 г. за тяхното въвеждане, считано от 17.09.2021 г. Двата документа, представляващи вътрешните правила (ВП) на АЕЦ Козлодуй за определяне размера на тези допълнителни възнаграждения, са с идентично съдържание и в тях е предвидена процедурата по ежемесечното определяне на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР по Решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет, които се изплащат към работната заплата на служителите на МВР (чл. 1.2). Предвидено е външно разпространение на ВП до началника на РУ „АЕЦ

Козлодуй“. Посочената цел на ВП съгласно чл. 1.1. е да определят условията и реда за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване на защитните дейности, като се гарантира недопускане на дискриминация или неравнопоставеното им третиране, както и да мотивират и поощрят служителите при изпълнение на дейността им в АЕЦ – Козлодуй. Определението на термина „допълнително възнаграждение“ се съдържа в чл. 7.1. от ВП от 2019 г., а именно парични средства за стимулиране повишаването на качеството на трудовото изпълнение, дължащи се на основание решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет, както и в чл. 7.1. от ВП от 2021 г., а именно парични средства с правно основание решение № 282 от 15.07.1993 г. на Министерски съвет, предназначени да стимулират повишаването на качеството на изпълнение на функционалните задължения по осигуряване на физическа защита, пожарогасителна и спасителна дейност и охрана на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като стратегически обект от значение за националната сигурност. Предвидено е, че допълнителното възнаграждение се заплаща според личния принос на всеки служител в защитната дейност за съответния месец с цел стимулиране повишаването на качеството (чл. 1.3.1.) и се определя при съблюдаване на максимално договорения размер съгласно договорите (чл. 1.3.2). Размерът на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите от РУ „АЕЦ Козлодуй“ се определя ежемесечно от работна група, назначена със заповед на изпълнителния директор на АЕЦ Козлодуй, на база мотивиран доклад на началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“ (чл. 1.3.3). Във ВП са определени още структурата и съставът на работната група, както и правомощията и отговорностите на всеки от участващите (раздел 3). Работната група се назначава със заповед на изпълнителния директор на АЕЦ Козлодуй, като на заседанията присъства началникът на РУ „АЕЦ Козлодуй“ или негов заместник. Изпълнителният директор на АЕЦ Козлодуй осигурява необходимите ресурси за изпълнение на приетите решения на работната група (чл. 4.1.3.) В чл. 4.5 от вътрешните правила е уредено, че началниците на подразделения на МВР представят на председателя на работната група обобщен доклад с изложени мотиви относно участието на служителите на съответното подразделение в осъществяване на защитните дейности на централата до 3 работни дни преди заседанието. Самият доклад трябва да съдържа и мотивирани предложения за изплащане на допълнително възнаграждение на служителите в съответните проценти, определени в договорите и ВП. Самите началници участват в заседанията, като запознават работната група със съдържанието на доклада, дават разяснения, отговарят на въпроси и подписват протокола, с което удостоверяват участието си на заседанието на работната група. Определянето на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите на МВР е уредено в раздел 6 от вътрешните правила, като в чл. 6.1 е посочено, че за изпълнение на основните си задължения и дейности, служителите на МВР, включително началниците на съответните подразделения, получават индивидуални допълнителни възнаграждения в размер на 60 % от договорения максимален размер за всеки договор с определеното подразделение на МВР, за съответната длъжност. В чл. 6.2 е уговорено, че при допуснати пропуски при изпълнение на служебните задължения се изплаща допълнително възнаграждение в намален размер от максимално определения по т.

6. 1 за съответната длъжност. В чл. 6.3 са посочени хипотезите, в които не се изплаща допълнително възнаграждение. В чл. 6.4 само от ВП от 2019 г. е посочено, че за срочното и качествено изпълнени дейности по договорите, изпълнение допълнителен обем дейности (извън договорените) и дейности довели до запазване имуществото на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД при извънредни ситуации от служителите на МВР, се изплаща максимален размер на договореното допълнително възнаграждение, след писмено мотивирано предложение, разгледано на заседание на работната група. Във ВП от 2021 г. няма такава клауза. Посочено е, че допълнителното възнаграждение се изчислява и се заплаща за действително отработеното време в рамките на месечната продължителност на работното време. Към ВП са одобрени и образци на списък на служителите за всеки месец и протокол за заседание на работната група. Приети са и Вътрешни правила за организацията на работа в РУ „АЕЦ Козлодуй“ при определяне, отразяване и обработване на реално отработени дни от служителите във връзка с получаването на допълнителни възнаграждения за работа при специфични условия на труд, поощрения по 282 РМС и предпазна храна с рег. № 5735р-5587 от 20.08.2018 г., съгласувани от ръководител на управление „Сигурност“ на АЕЦ и началник на РУ „АЕЦ Козлодуй“ и са утвърдени от директора на ОД на МВР гр. Враца. Тези правила са издадени с оглед необходимост от създаване на работна група за изработване на Вътрешни правила в РУ „АЕЦ Козлодуй“, с цел изготвяне на предложения и списъци от командирите на отделения и взводните командири за допълнителни възнаграждения и предпазна храна. Съгласно раздел I, чл. 1, командирите на отделение на съответния взвод попълват списъци за предпазна храна и предложения по РМС 282 с реално отработени дни на служителите за съответния месец, предвид всички видове отсъствия (редовен отпуск, отпуск по болест, командировка и др.). Предложенията за получаване на поощрения по РМС 282 се предават до Началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“ (чл. 4), който ги утвърждава (раздел III, чл. 1). След това в чл. 2 от горепосочените вътрешни правила е прието, че съгласно Вътрешните правила за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите от МВР по решение № 282 от 15.09.1993 г. на МС, утвърдени от изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, се изготвя списък на служителите от РУ „АЕЦ Козлодуй“ за съответния месец със следните данни за служителите – име, презиме, фамилия, категория, % по т. 1.3.1; отработени дни; сума за 1 ден и обща сума. Прието е в раздел III, чл. 3 и 4, че ежесечно се изготвя обобщен доклад до ръководител управление „Сигурност“ на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД за изпълнение на основните задължения и дейности, както и мотивирано писмено предложение при наличие на случаи за изплащане на поощрение над договорения размер или под договорения размер, който се предава в Управление сигурност на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД най – късно до два дни преди провеждане на заседанието на комисията за преглед. Видно от протокол № 5735р-5615/20.08.2018 г., служителите от РУ – АЕЦ Козлодуй са запознати срещу подпис с ВП. Със заповед № 5735з-54/15.03.2020 г. на началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“ са определени служителите на същата структура, които да изготвят списъците за предпазна храна и предложенията по РМС 282 от 15.07.1993 г. Със заповед № 369з-1142/23.05.2022 г. на директора на ОД на МВР гр. Враца са определени представители на ОД на МВР гр. Враца,

които да участват в работната група за предлагане на допълнително възнаграждение на служителите на РУ „АЕЦ Козлодуй“ съгласно чл. 4.1.7 от договора и решение № 282/15.07.1993 г. на МС.

По делото е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което за процесния период на ищеца е изплащано допълнително възнаграждение по РМС № 282/1993 г. за заеманата от него длъжност „старши полицаи“. Сумите са изплащани след приключване на месеца на основание протокол, в който са отбелязани броят на отработените от ищеца дни за месеца и съответната сума. Общо изплатената на ищеца сума за исковия период е в размер на 9 169,40 лева, като сумите за всеки месец са изчислени в размер на 60 % от сумата, представляваща 70 % от МРЗ за страната според броя отработени от ищеца дни. При размер на възнаграждението 70 % от МРЗ дължимата сума на ищеца е в размер на 14 899,07 лева или разликата между тази сума и изплатената е 5 156,70 лева в нетно изражение. Лихвата за забава върху тази сума за периода от 15.06.2020 г. до 15.06.2023 г. е в размер на 741,37 лева в нетно изражение. Заключение, неоспорено от страните, се приема от съда като обосновано и компетентно изготвено.

От правна страна.

Съгласно чл. 179, ал. 4 от ЗМВР, на държавните служители се изплащат и други възнаграждения в случаи, определени със закон или с акт на Министерския съвет за държавните служители от МВР. С постановление № 181 на Министерски съвет от 20 юли 2009 г. се определят стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност на Република България и които са част от критичната инфраструктура, в единен списък съгласно приложението към постановлението (чл. 1, ал. 1). В приложение към чл. 1, ал. 1 към постановлението в раздел VI. Сектор „Енергетика“, в т. 2. като такъв стратегически обект от значение за националната сигурност е определена „АЕЦ Козлодуй“ (т. 2.1.). От посоченото постановление се установява, че „АЕЦ Козлодуй“ е стратегически обект от значение за националната сигурност, по отношение на който може да бъде осъществявана охрана от полицейски органи, въз основа на сключен договор с Министерството на вътрешните работи на основание чл. 92, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Съгласно посочената норма, Министерството на вътрешните работи въз основа на сключен договор със заинтересованите лица може да осъществява охрана от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на стратегически обекти от значение за националната сигурност. С т. 1 от Решение № 282 на Министерски съвет от 15.07.1993 г. АЕЦ Козлодуй се определя за обект с особен статут на защита, по отношение на който да се прилагат засилени мерки за сигурност. Съгласно т. 6, б. „г“ от това РМС 282/1993 г., председателят на надзорния съвет на „НЕК“ ЕАД следва да възложи на управителя на клон „АЕЦ Козлодуй“ да осигурява средства за допълнителни възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване защитните дейности на централата, които да се определят за отделните длъжности и работни места по реда и условията на Наредбата за комплексно оценяване условията на труд. Наредбата за комплексно оценяване условията на труд е приета на основание чл. 1 от Постановление № 169 на МС от 1991 г. за решаване на

някои въпроси, свързани с договарянето на работната заплата (обн. ДВ, бр. 73 от 6 септември 1991 г.). С §1 от Постановление № 297 на МС от 28.12.2005 г., (обн. ДВ, бр. 2 от 6 януари 2006 г.). е отменен чл. 1 от постановление на МС № 169 от 28 август 1991 г., като съответно е отменена и Наредба за комплексното оценяване условията на труд, считано от 31.03.2006 г. Съгласно §8 постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в ДВ, с изключение на §1, който влиза в сила на 31.03.2006 г. Ето защо възраженията на ищеца, че Наредбата е приложима, са неоснователни. След отмяната й начинът за определяне и изчисляване на трудовите възнаграждения на работниците и служителите е нормативно определен с Наредба за структурата и организацията на работната заплата (приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г., обн. ДВ бр. 9 от 26 януари 2007 г.), чиито разпоредби са неприложими за служителите на МВР съгласно задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2023 г. по тълк. д. № 1/2020 г. на Върховния касационен съд, ОСГК. За исковия период – от 16.07.2022 г. до 15.06.2023 г. между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД като възложител и Областна дирекция на МВР гр. Враца като изпълнител са сключени договор № 870000013 от 12.06.2017 г. (който намира приложение само за период преди исковия, а именно за периода от 15.06.2020 г. до 19.05.2021 г.) и договор № 816000027 от 20.05.2021 г. (намиращ приложение от 20.05.2021 г. до 15.06.2023 г.). По силата на посочените договори възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да осъществява охрана на АЕЦ Козлодуй като стратегически обект от значение за националната сигурност. Ищецът счита, че по силата на служебното му правоотношение с ОД на МВР гр. Враца и въз основа на т. 6, б. „г“ от РМС 282/1993 г. и на основание чл. 179, ал. 4 ЗМВР му се дължи допълнително възнаграждение за прякото му участие в осъществяване защитните дейности на централата, което е в по – голям размер от изплатеното му за процесния период, като претендира присъждане на разликата. На първо място следва да се посочи, че ищецът не е страна по сключените между „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и ОД на МВР гр. Враца два договора за услуга, с предмет осъществяване на физическа охрана и пропускателен режим, нито е трето ползващо се лице, поради което същият не разполага с материалноправна легитимация да претендира изпълнение на каквито и да било престации по тези договори. Принципно положение е, че договорите пораждат действие между страните, които са ги сключили (чл. 21 от ЗЗД), като в случая права и задължения са възникнали за възложителя и за изпълнителя. Двата договора са такива за изработка, сключени са между АЕЦ Козлодуй като възложител и ОД на МВР гр. Враца като изпълнител, а ищецът е служител на изпълнителя. Ищецът следва да изпълнява трудовите си задължения съгласно длъжностната характеристика и закона, за което същият получава трудово възнаграждение съобразно нормативната уредба. Получените въз основа на РМС № 282/15.07.1993 г. допълнителни възнаграждения са именно допълнителни, те произтичат от факт, стоящ вън от служебното правоотношение между ищеца и ОД на МВР гр. Враца и задължението за тяхното плащане не е на ответника. То произтича от сключените между ответника и АЕЦ Козлодуй договори за изработка и приложенията към тях. Върху размера на тези възнаграждения и условията за тяхното изчисляване и изплащане ищецът не може да влияе. В договора между АЕЦ Козлодуй и ОД на МВР – Враца са уговорени допълнителни възнаграждения, условията за тяхното изплащане, както и

максималният размер според заеманата от съответния служител длъжност. Процедурата по формиране индивидуалния размер на допълнителните месечни възнаграждения също е уговорена в договора и именно тъй като ищецът не е страна по същия, той не може да влияе нито върху неговото съдържание и конкретни уговорки, сключени между възложителя и неговия работодател, нито върху неговото изпълнение. Дори и да се приеме, че ищецът има качеството на трето ползващо се лице по клаузите на договора, уреждащи плащането на допълнителни възнаграждения по РМС № 282/15.07.1993 г., ОД на МВР гр. Враца не е пасивно материално легитимирана да отговаря по иска. ОД на МВР гр. Враца не е адресат и на РМС № 282/15.07.1993 г., поради което ищецът не може да претендира сумата и въз основа на това решение, каквито доводи навежда. В процесната разпоредба – т. 6, б. „г“ се вменява задължения на председателя на надзорния съвет на „НЕК“ ЕАД да възложи на управителя на клон „АЕЦ Козлодуй“ да осигурява средства за допълнителни възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване защитните дейности на централата, които да се определят за отделните длъжности и работни места по реда и условията на Наредбата за комплексно оценяване условията на труд. Видно е, че ОДМВР – Враца няма никакви задължения по това решение, още по – малко да определя, начислява и изплаща допълнителни възнаграждения в полза на своите служители. Такива се изплащат единствено от възложителя по договора – АЕЦ Козлодуй, със собствени средства, което означава, че преценката му е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол. За да претендира ищецът допълнително възнаграждение от ответника, размерът на същото и основанието, на което се дължи то, следва да бъдат определени от работодателя на ищеца с изричен акт. Без такъв акт няма основание, на което ответникът да дължи на ищеца допълнително възнаграждение. Не се установи по делото да съществува такъв акт, нито се твърди да има такъв. Основанието, на което ищецът е получавал допълнителното възнаграждение, е РМС № 282/15.07.1993 г., по силата на което е възникнало задължение на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД да изплаща такова със собствени средства на служителите, които охраняват централата. Фактически, те са изплащани от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД по сметка на ОД на МВР гр. Враца, която ги е превеждала след това на своите служители. Това не променя факта, че техен платец е именно „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. С оглед така изложеното, искът е неоснователен.

Извън гореизложеното, същият е неоснователен и по следните съображения: Неоснователни са доводите на ищеца, че размерът на допълнителното възнаграждение е фиксиран и се дължи в пълния размер, посочен в колона 5 в Ценовите таблици към договорите, а изплащането в по – нисък размер е едностранно намаляване на възнаграждението му. Както бе посочено по – горе, считано от 31.03.2006 г., Наредбата за комплексно оценяване условията на труд е отменена, поради което и дължимите се съгласно чл. 6, б. „г“ от РМС 282/1993 г. допълнителни възнаграждения не могат да бъдат изчислени по този ред. Ето защо и след като тези размери, нито техните долна и/или горна граница не са нормативно определени, няма пречка размерът и критериите за тяхното изчисляване да бъдат свободно уговорени между субектите по правоотношението по чл. 92, ал. 1 от ЗМВР, сключили договора за охрана, а именно АЕЦ Козлодуй и ОД на МВР гр. Враца. Размерите

са уговорени в чл. 4.1.7. от сключените между тях договори – същите са според заеманата длъжност и са посочени в максимален размер, на който извод навежда граматическото тълкуване на уговорките – „до една минимална работна заплата за страната“ и „до ....% от минималната работна заплата“. В договорите не са предвидени минимални размери на допълнителното възнаграждение, в които същото задължително да бъде изплатено, нито пък се съдържа уговорка, че допълнителното възнаграждение следва да бъде плащано на всеки служител винаги в максимално уговорения размер. Доколкото задължение на възложителя по договора, а именно АЕЦ Козлодуй е осигуряване на финансовите средства за изплащане на тези възнаграждения, същият е приел Вътрешни правила, в които е определил и редът за изчисляването им, така че да са индивидуално определени при спазване на обективни критерии, избягващи неравностойното третиране на служителите. Във ВП е предвидено, че всеки служител получава 60% от уговорения в договора според заеманата от него длъжност максимален размер на допълнителното възнаграждение, за действително отработеното от него време за съответния месец. В чл. 6.2 е определено кога възнаграждението се получава в намален размер, а в чл. 6.3. – кога не се получава допълнително възнаграждение. Във ВП от 2019 г. – чл. 6.4. е определено изплащането на максималния предвиден в договора размер – за изпълнение на допълнителен обем дейности (извън договорените) и дейности, довели до запазване имуществото на АЕЦ Козлодуй при извънредни ситуации. При тълкуване на горепосочените уговорки няма как да се сподели тезата на ищеца, че на всеки служител се дължи максимум от уговореното в ценовата таблица към договорите. В колона к5 от ценовите таблици е посочен максималният размер като % от МРЗ според заеманата длъжност, т.е. това е сумата, на която се равнява посоченият в чл. 4.1.7 от договора % от МРЗ като максимално възнаграждение и която сума служи за отправна точка при изчисляване на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите, заемащи съответната длъжност. От тази сума се изчисляват 60 % съгласно чл. 6.1. от ВП и конкретният размер се определя според броя отработени дни за всеки месец след представяне на необходимите документи от началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“ на работната група. И след като това е максималният уговорен между страните размер, а конкретно изплащаният на всеки служител зависи от уговорените в договора условия, то не могат да бъдат споделени доводите на ищеца, че му се дължи именно максималният уговорен в договора размер. Посочената в договорите обща цена на услугата по охрана е максимална, а не фиксирана, поради която причина е посочена в ценовото предложение като абсолютна сума. Приложение № 4 е неразделна част от договорите, а не от РМС, поради което не може да се приеме тезата на ищеца, че възложителят едностранно е намалил цената на договора. Напротив, в случая са били съблюдавани именно клаузите на договорите при определяне на допълнителното възнаграждение, които с оглед на определения размер „до ...%“ не задължават възложителя да изплати максимално уговорения процент. В договорите липсва клауза, която да указва, че допълнителното възнаграждение на служителите следва да бъде изплатено в максимален размер. Не може да се споделят и доводите на ищеца, че е недопустимо с договора по чл. 92, ал. 1 от ЗМВР да се договарят механизмите на допълнителните възнаграждения между държавен орган и частно търговско дружество. В

случая става дума за смесен фактически състав. Действително, ОД на МВР гр. Враца е държавен орган, а „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД – субект на частното право (макар и със 100 % държавно участие), но в конкретния случай установените между тях отношения не са такива на власт и подчинение като между държавен орган и частноправен субект, в който случай ОД на МВР гр. Враца щеше да може чрез властнически актове да определя отношенията между тях, в това число и да определя размера на възнагражденията. Чл. 92, ал. 1 от ЗМВР урежда особена хипотеза, при която въз основа на сключен договор МВР предоставя услуга по охрана на обекти с особен статут, сред които са стратегическите обекти от значение за националната сигурност (т. 1), какъвто е АЕЦ Козлодуй, за което получава възнаграждение, т. е. касае се за облигационни взаимоотношения по договор за изработка между равнопоставени субекти – страни по този договор. Възложителят заплаща възнаграждение за предоставената му от изпълнителя услуга, а изпълнителят от своя страна заплаща на служителите си възнаграждение съгласно уговореното между тях. Компонент от общата цена по договора за охрана, която възложителят дължи на изпълнителя, е възнаграждението за служителите, осъществяващи тази охрана. Същото се определя от министъра на вътрешните работи в утвърдена от него таблица за средномесечна цена на услугата за охрана на обекти, извършвана от полицейските органи по чл. 92, ал. 1 от ЗМВР (посочена в колона к4 от ценовата таблица към договора). Действително, както твърди ищецът, съществуват две независими и отделни правоотношения – облигационно по договора за охрана, по който АЕЦ Козлодуй дължи възнаграждение (цена на услугата) на ОД на МВР гр. Враца, и служебно – между ищеца и ОДМВР – Враца, по което ОД на МВР гр. Враца дължи трудово възнаграждение на своя служител. Ищецът обаче допуска смесване на тези две правоотношения, като счита, че неговият работодател следва да му изплаща възнаграждение, чието плащане законът вменява като задължение на друг правен субект. Освен това следва да се отбележи, че МВР е единствената структура, която по закон следва да охранява обекти от стратегическо значение за националната сигурност. Член 114, ал. 2 от Закона за безопасно използване на ядрената енергия (ЗБИЯЕ) регламентира, че физическата охрана и пропускателният режим на обекти с особена важност по отношение на физическата защита (определени ядрени съоръжения, както и обектите, които са свързани технологично с тях или ги обслужват) се осигуряват от Министерството на вътрешните работи. Следователно МВР има задължение чрез своите структури по чл. 37 от ЗМВР да сключва посочените в чл. 92, ал. 1 от ЗМВР договори за охрана със заинтересованите лица. Служителите на МВР нямат правомощия да влияят върху съдържанието на тези договори. Плащането на допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. действително е нормативно уредено задължение за АЕЦ – Козлодуй, но неговият конкретен размер не е определен в нормативната уредба. Възложителят по договора „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД не изземва от МВР функциите на работодател на полицейските служители, ангажирани с изпълнението на предмета на договорите, а единствено заплаща цена на предоставената услуга, включително и нормативно уредените допълнителните възнаграждения, но в размери, договорени между страните по договора. Следва също да се посочи, че средствата за плащане на възнагражденията по РМС № 282/1993 г. са собственост именно на

възложителя по договора – „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и след като размерът им не е нормативно уреден, то негово право е да определи този размер в границите, за които е постигнато съгласие с изпълнителя – работодател. Ето защо напълно законосъобразно е както уговореното в сключените на основание чл. 92, ал. 1 от ЗМВР договори, така и възприетият във вътрешните правила на възложителя подход да определяне на допълнителните възнаграждения на служителите на изпълнителя. Неоснователни са всички възражения на ищеца, свързани със законосъобразността по определяне на състава и структурата на работната група, предлагаща размера на индивидуалните допълнителни възнаграждения. Както бе посочено по – горе, поради равнопоставеността на субектите по облигационното правоотношение и поради факта, че именно АЕЦ Козлодуй осигурява средствата за тяхното изплащане, негово право е да определи механизма за тяхното изчисляване. Всяка от страните по договорите за охрана е създала свои вътрешни правила, съгласно които всеки месец е изпълнявала своите задължения в процеса на определяне на индивидуалните възнаграждения на всеки служител, участвал в охраната на централата. Съгласно ВП на РУ „АЕЦ Козлодуй“, командирите на отделения от съответния взвод попълват списъци за предпазна храна и предложения по РМС 282 с отработените дни на служителите за всеки месец, като отбелязват всички видове отсъствия (платен отпуск, отпуск по болест, командировка и т. н.). Тези списъци и предложения се предават на началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“, който ги утвърждава и ги регистрира в АИС ДО. Въз основа на тези документи се изготвя списък на служителите на МВР за съответния месец, съдържащ данни за трите имена, категория, % по 1.3.1, отработени дни, сума за 1 ден и обща сума. Този списък съвпада с образеца, приет с ВП на АЕЦ Козлодуй. Заедно с това се изготвя обобщен доклад за изпълнение на основните задължения и дейности, както и мотивирано писмено предложение при наличие на случаи за изплащане на поощрение над или под договорения размер. Този обобщен доклад се предава в управление „Сигурност“ на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД до два дни преди провеждане на заседанието на комисията. Именно въз основа на представените от началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“ доклади са определяни възнагражденията. Началникът на РУ „АЕЦ Козлодуй“, който от своя страна участва в заседанието на работната група, сформирана от изпълнителния директор на АЕЦ Козлодуй, предлага, а работната група, назначена от изпълнителния директор на АЕЦ Козлодуй взема решение на база именно на данните, представени от началника на РУ „АЕЦ Козлодуй“. Ясен е механизмът за определянето на възнагражденията. Основа за изчисляването им е МРЗ или определен процент от нея според заеманата длъжност. Същите са с постоянен характер, като всеки, който е отработил работните дни за месеца, получава еднакъв размер – 60% от максимално определените с договора размери според заеманата длъжност (от една МРЗ, от 70% от МРЗ и т.н.), т.е. служителят просто трябва да е бил на работа, за да получи допълнителното възнаграждение – за прякото си участие в защитните дейности на централата, както сочи б. „г“. Достатъчно за получаването им е служителите да са били на работното си място, да са изпълнявали служебните си задължения по длъжностна характеристика и да са отработили пълния брой дни за всеки месец, т. е. точно да са изпълнявали задълженията си в рамките на установеното им работно време и с оглед

възложените им служебни задължения. Стимулиращата функция на тези възнаграждения произтича от това, че същото ще бъде намалено при допуснати от служителя пропуски – чл. 6.2. от ВП или няма да получи такова при наличието на някой от обективните факти по чл. 6.3 от ВП. В този смисъл и възнагражденията не са намалявани едностранно от АЕЦ – Козлодуй, както твърди ищецът, напротив, цели се всички служители да получат еднакви възнаграждения по групи според заеманата длъжност, както предвижда и т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г.-да са определени за отделните длъжности. Само при наличие на обективни факти, изчерпателно изброени във ВП, това възнаграждение не е било изплащано за съответния месец, в който е било налице обстоятелството – отпуски, отсъствие, отстраняване от длъжност, уволнение, налагане на дисциплинарно наказание и т.н. Преценката дали дисциплинарното наказание е било законосъобразно наложено, не е от компетентността на АЕЦ Козлодуй, тъй като то се налага от работодателя. АЕЦ Козлодуй следва да отчете простото наличие на обективния факт, че такова наказание е било наложено. Ищецът не може да прави възражения от името на ответника, произтичащи от сключения договор, поради което доводите му, че ОД на МВР гр. Враца не била запозната с ВП на АЕЦ Козлодуй, са иррелевантни. Все пак, за пълнота на изложението, следва да се посочи, че от съдържанието на вътрешните правила на РУ „АЕЦ Козлодуй“ може да бъде направен извод, че ОД на МВР гр. Враца е била запозната с приетите от „АЕЦ – Козлодуй“ ЕАД вътрешни правила за определяне на размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР съгласно решение № 282/15.07.1993 г. на МС и утвърдени със заповед № АД-1960/16.07.2019 г. и заповед № АД-2630/14.09.2021 г., и двете на изпълнителния директор на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД. Отделно от това, от доказателствата по делото се установява, че същите са били изпратени на ОД на МВР гр. Враца чрез РУ „АЕЦ Козлодуй“. През процесния период ищецът е заемал длъжността „старши полицай“, за която съгласно сключения договори и приложение № 4 – ценова таблица допълнителното възнаграждение е в размер до 60 % от сумата, представляваща 70 % от МРЗ. Видно от заключението по изготвената ССЧЕ, на същия е изплатен в пълен размер дължимото му се за периода допълнително възнаграждение при спазване клаузите на договора и вътрешните правила, а именно 60 % от сумата, представляваща 70 % от МРЗ.

Предвид всички гореизложени съображения, предявеният иск с правно основание чл. 179, ал. 4 от ЗМВР следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Поради акцесорния характер на претенцията за мораторна лихва и с оглед неоснователността на главния иск, следва да бъде отхвърлен като неоснователен и искът с правно основание по чл. 86 от ЗЗД.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноси по делото в размер на 250,00 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 25, ал. 1 от НЗПП. Възражението за прекомерност, заявено от ищеца, не следва да бъде обсъждано, тъй като чл. 78, ал. 5 от ГПК предвижда само

адвокатското възнаграждение да бъде намалявано поради прекомерност. Размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя от съда в размерите по НЗПП.

Воден от всичко гореизложено, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и **недоказани** предявените от И. В. М. с ЕГН ***** и адрес с. ***** срещу Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи гр. Враца искове с правно основание чл. 178, ал. 4 от ЗМВР, във вр. с т. 6, б. „г“ от решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет на Република България и по чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата 5 156,70 лева – главница, представляваща обезщетение за дължимо, но неизплатено допълнително възнаграждение за участие в защитните дейности по охрана на АЕЦ „Козлодуй“ за периода от 15.06.2020 г. до 15.06.2023 г. включително , ведно със законната лихва върху главното задължение от 15.06.2023 г. до изплащането му, както и сумата 741,37 лева-мораторна лихва върху главницата за периода от 15.06.2020 г. до 15.06.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК И. В. М. с ЕГН ***** и адрес с. ***** **да заплати** на Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи гр. Враца сумата **250,00 лева** – направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Врачанския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____